

କାବ୍ୟକୃତି - ପୁନଶ୍ଚ

ପାରିଷଦ

କବି ରଘୁନାଥ ଦାସ

ଆଲମ୍‌ଗିର୍! ଆଲମ୍‌ଗିର୍!!

ଦୁଲକେ ଦିଲ୍‌1, କମ୍ପେ ଆଗ୍ରା, ତ୍ରସ୍ତ ଆଜମୀର୍ ।

ଆଲମ୍‌ଗିର୍! ଆଲମ୍‌ଗିର୍!!

ଆଲମ୍‌ଗିର୍ ଲୋଡେରେ ଆଜି ରାଜକି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ

ଦକ୍ଷିଣ ଛାଡି ଉତ୍ତରେ ମୋଡେ ହିଂସାର ଅଭିଯାନ;

ସିଂହାସନ ଅକ୍ତିଆର ଖଡ୍‌ଗେ ଥୁବ ଶକ୍ତି ଯା'ର

ମୁଲକୀ ହକ୍, ଗାଦିର ସକ୍ ମୁଦ୍‌କ୍ ହେବ ଛିର ।

ଆଲମ୍‌ଗିର୍! ଆଲମ୍‌ଗିର୍!!

ଆଲମ୍‌ଗିର୍! ଆଲମ୍‌ଗିର୍-

ବୃଦ୍ଧ ଶାହା ବନ୍ଦୀଶାଳେ

ନିରବେ ବସି ଅଶ୍ରୁ ଢାଳେ;

ମୁଲ୍‌କ କହ 'ଆଲ୍ଲା ତାହେ-କାଫେର୍ ଦାରା ଶିର୍' ।

ଆଲମ୍‌ଗିର୍! ଆଲମ୍‌ଗିର୍!!

ନ ମିଳେ ଭେଟ କାହିଁ ତ ଗୋଟେ

ବୁଢ଼ିଲା ନାହା ଶାହାଜାହାନେ ପ୍ରବୋଧ୍ କହେ ଉଜିର୍

“ଜାଁହାଁପନା, ହାମେ ସବୁ ଖାଲି ସର୍ବନାମ;

ଆମ କାମ ନିର୍ବିଚାରେ ବିଶେଷ୍ୟକୁ କରିବା ପ୍ରଣାମ;

ଆମେ ସବୁ ଖାଲି ସର୍ବନାମ ।

ଆମ ଧର୍ମ

କର୍ତ୍ତା ଆଉ ତା’ର କ୍ରିୟା-କର୍ମ

ଅନୁସରି ମାରିବା ସଲ୍ଲାମ;

(ସେ ହେଲେଟି ହେଉ ଲଙ୍କାପତି ବିଂଶବାହୁ,

ଅବା ହେଉ ରାମ)

“ଆମେ ଖାଲି ଧୂପଛାୟା, ଜ୍ୟୋତିହୀନ ଆଲୋକ ଫଳକ,

ସ୍ବଚ୍ଚକର ମିଛଝଳି କାଟମାଲି ତୁଚ୍ଛା ଝକମକ;

ଜାଁହାଁପନା ସଲ୍ଲାମ ସଲ୍ଲାମ

ବୁଢ଼ିଲା ନାହା ଶାହାଜାହାନେ ପ୍ରବୋଧ୍ କହେ ଉଜିର୍

ଆଲମ୍‌ଗିର୍! ଆଲମ୍‌ଗିର୍!!